

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2025-2030

Rok akademicki 2027/2028

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Diagnoza inteligencji dzieci i młodzieży
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wydział Nauk o Zdrowiu i Psychologii
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Katedra Psychologii
Kierunek studiów	Psychologia
Poziom studiów	studia jednolite magisterskie
Profil	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr/y studiów	III rok, semestr 5
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kształcenia kierunkowego
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr Anna Lenart
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Anna Lenart, dr Anna Wołpiuk-Ochocińska

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	Zajęcia praktyczne	Prakt.	Warsztat	Liczba pkt. ECTS
5	15					30			5

1.2. Sposób realizacji zajęć

☒ zajęcia w formie tradycyjnej

☐ zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): egzamin**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Brak wymagań wstępnych.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1 Cele przedmiotu**

C ₁	Opanowanie podstawowych zasad diagnozy rozwoju intelektualnego dzieci i młodzieży.
C ₂	Zapoznanie z podstawowymi testami psychologicznymi do diagnozy intelektu dzieci i młodzieży.
C ₃	Opanowanie umiejętności posługiwania się testami psychologicznymi w diagnozie intelektu dzieci i młodzieży.
C ₄	Przyswojenie roli etycznych aspektów diagnozy psychologicznej.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu Student:	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_o1	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki diagnozy rozwoju intelektualnego dzieci i młodzieży. Zna aktualne definicje oraz kryteria rozpoznawania zaburzeń rozwoju intelektualnego.	K_Wo4
EK_o2	zna aktualne narzędzia do diagnozy inteligencji dzieci i młodzieży oraz różnych procesów poznawczych.	K_W16
EK_o3	ma głęboką świadomość etycznych i prawnych aspektów działalności w zakresie diagnozy psychologicznej, zwłaszcza inteligencji oraz potencjalnego wpływu stawianych przez niego diagnoz na życie osoby badanej.	K_W19
EK_o4	w szerokim stopniu potrafi wykorzystywać umiejętności komunikacyjne i efektywnie z nich korzystać w procesie diagnozy oraz współpracy z innymi specjalistami.	K_U12
EK_o5	potrafi obserwować, diagnozować oraz interpretować wyniki uzyskane w trakcie diagnozy i opracować na ich podstawie działania wspierające rozwój dzieci i młodzieży.	K_Uo4
EK_o6	student potrafi trafnie dobierać środki i metody diagnozy inteligencji w odniesieniu do różnych sytuacji diagnostycznych i możliwości dzieci poddawanych diagnozie psychologicznej.	K_Uo4 K_Uo6 K_U12
EK_o7	student dokonuje krytycznej oceny poziomu swojej wiedzy i umiejętności. Posiada motywację do samokształcenia i samorozwoju w zakresie diagnozy rozwoju intelektualnego oraz standardów etycznych niezbędnych do prowadzenia profesjonalnych działań diagnostycznych i terapeutycznych.	K_Ko3

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Pomiar inteligencji – tło historyczne.
Narzędzia diagnozy psychologicznej – wprowadzenie.
Narzędzia do diagnozy rozwoju intelektualnego.

Koncepcje inteligencji uwzględniające aspekty rozwojowe.
Specyfika diagnozy dzieci i młodzieży.
Diagnoza niepełnosprawności intelektualnej z wykorzystaniem dostępnych w Polsce narzędzi diagnostycznych.
Kwestie etyczne dotyczące badania dzieci i młodzieży.
Zestawienie narzędzi diagnostycznych – podział na techniki swobodne i standardowe.

B. Problematyka zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Poznanie podstawowych narzędzi diagnozy psychologicznej dzieci i młodzieży oraz kontekstu teoretycznego, na bazie którego powstały.
Prezentacja wybranych narzędzi psychologicznych.
Niewerbalne testy inteligencji – zastosowanie.
Diagnoza z wykorzystaniem przykładowego testu psychologicznego, analiza i interpretacja wyników.
Diagnoza z wykorzystaniem przykładowego niewerbalnego testu psychologicznego, analiza i interpretacja wyników.
Prezentacja i omówienie przykładowej diagnozy poziomu rozwoju intelektualnego dziecka.
Kolokwium.

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną

Zajęcia praktyczne: analiza tekstów z dyskusją, projekt badawczy, praca w grupach, burza mózgów, studium przypadku

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Egzamin, kolokwium praktyczne	w, zajęcia praktyczne
EK_02	Egzamin, kolokwium praktyczne	w, zajęcia praktyczne
EK_03	Egzamin, kolokwium praktyczne	w, zajęcia praktyczne
EK_04	Obserwacja w trakcie zajęć	w, zajęcia praktyczne
EK_05	Obserwacja w trakcie zajęć	w, zajęcia praktyczne
EK_06	Egzamin, kolokwium praktyczne	w, zajęcia praktyczne
EK_07	Egzamin, kolokwium praktyczne	w, zajęcia praktyczne

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie wykładu:
Egzamin pisemny – pytania testowe, zaliczenie: min. 60% poprawnych odpowiedzi

ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)
 ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)
 ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)
 ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)
 ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)
 ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

Zaliczenie zajęć praktycznych:

Ocena zadania wykonanego indywidualnie i w grupach podczas warsztatów oraz odpowiedzi udzielanych na pytania w trakcie zajęć.

Samodzielne przeprowadzenie badania wybraną metodą diagnostyczną i wykonanego na jego podstawie studium przypadku.

Kolokwium praktyczne - Ocena przeprowadzonego fragmentu badania diagnostycznego. .

Ocena na podstawie obserwacji pracy w grupie, sposobu i jakości pracy, wywiązywania się z zadań

Kryterium oceny pracy pisemnej i kolokwium praktycznego:

ocena 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100% (znakomita wiedza)
 ocena 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92% (bardzo dobry poziom wiedzy z drobnymi błędami)
 ocena 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84% (dobry poziom wiedzy, z pewnymi niedociągnięciami)
 ocena 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76% (zadowalająca wiedza, z niewielką liczbą błędów)
 ocena 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68% (zadowalająca wiedza z licznymi błędami)
 ocena 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%; (niezadowalająca wiedza, liczne błędy)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzinna zrealizowanie aktywności
Godziny z harmonogramu studiów	45
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego: - udział w konsultacjach, - udział w egzaminie i kolokwium	18 2
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta - przygotowanie do zajęć - przygotowanie do egzaminu i kolokwium	30 30
SUMA GODZIN	125

SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	5
---------------------------------------	----------

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Stemplewska-Żakowicz, K. (2016). *Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna*. Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Lenart, A. (2020). Diagnoza niepełnosprawności intelektualnej u dzieci i młodzieży z wykorzystaniem dostępnych testów psychologicznych. W: E. Zasępa (red.), *Niepełnosprawność intelektualna - Poznanie i wspieranie* (s.43-73). Warszawa: Wydawnictwo Akademii Pedagogiki Specjalnej.

Grzegorzewska, I., Cierpiąłkowska, L, Borkowska, A.R. (2020). *Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

Podręczniki do wybranych testów inteligencji.

Literatura uzupełniająca:

Bobińska, K., Pietras, T., Gałęcki, P. (2012). *Niepełnosprawność intelektualna - etiopatogeneza, epidemiologia, diagnoza, terapia*. Wrocław: Wydawnictwo Continuo

Hornowska, E. (2009). *Testy psychologiczne: teoria i praktyka*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar

Hornowska, E. (2000). Stronniczość testów psychologicznych: Problemy metodologiczne – konsekwencje społeczne. *Przegląd Psychologiczny*, 43(1), 39–46

Suchańska, A. (2012). *Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej*. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne

Szustrowa, T. (1987). *Swobodne techniki diagnostyczne: wywiad i obserwacja: skrypt dla studentów psychologii* (red.). Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego

Krasowicz-Kupis, G., Wiejak, K., Gruszczyńska, K. (2015). *Katalog metod diagnozy rozwoju poznawczego dziecka na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Tom 1. Narzędzia dostępne w poradniach psychologiczno-pedagogicznych i szkołach*. Warszawa: Instytut Badań Edukacyjnych.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej